

Dossier de premsa

AINA ALEGRE

This is not (an act of Love & resistance)

Del 5 al 7 d'octubre de 2023
Sala MAC / 20 h / 20 €
COPRODUCCIÓ MERCAT DE LES FLORS

Nota d'intenció

This is not (an act of love & resistance) és una peça musical i coreogràfica per a nou intèrprets femenines: quatre instrumentistes de vent metall i cinc ballarines. Juntes, invoquen diferents imaginaris al voltant de l'aire, a través de la dansa, la música i el ritme de la paraula. Com es genera l'energia a través d'aquest element i què és respirar juntes avui? Si l'aire fos portador de presagis, quins imaginaris i representacions del futur en sorgirien?

En aquesta peça l'aire s'imagina com un contenidor de rastres i ressonàncies, un element d'interdependència dels cossos, una tela per crear una xarxa coreogràfica. Els rastres que els sons i els moviments deixen en l'aire esdevenen material per compondre moltes ficcions. *This is not (an act of love & resistance)* és una peça cíclica construïda amb trajectòries comunes i singulars, coincidències, ruptures i polirítmies.

En aquesta peça els cossos bateguen, insisteixen i repeteixen com l'acte de respirar mateix.

El grup persevera i crea vincles invisibles a través de l'aire amb l'entorn plàstic, lluminós i sonor, que està format per una música híbrida composta per sons acústics inspirats en les bandes de vent metall i els ambients electrònics.

Aquí esdevenim treballadores de l'aire, ens mobilitzem de la mateixa manera que ell ens mobilitza, creem corrents invisibles, remolins i caigudes.

Esdevenim les extensions de l'altre, projeccions de nosaltres mateixes.

Esdevenim futurs arcaics.

Aina Alegre (març del 2023)

«SI
AQUÍ
L'AIRE ÉS NEGRE I PLATEJAT
AQUÍ
L'AIRE ÉS ANTIC
I SI ENTREM EN COMPOSICIÓ
I SI ENTREM EN COMPOSICIÓ
I SI ESDEVENINGUÉSSIM "PULMONAUTES"*
I SI TINGUÉSSIM EL VENTRE ALS PEUS
ELS PULMONS A L'AIRE
ELS ULLS A LA PELL»

* «Pulmonautes», terme amb què James Nestor, en el seu llibre *Breath*, designa les persones d'èpoques i cultures diferents que, com ell, sentien fascinació per tot el que té a veure amb la respiració.

Entrevista amb Aina Alegre

Declaracions obtingudes per Wilson Le Personnic (març del 2023)

***This is not (an act of love & resistance)* és una exploració musical i coreogràfica de l'aire. Recordes l'origen d'aquesta peça?**

Fa molt temps que construeixo aquesta peça. Sempre he volgut fer un projecte operístic, amb un cos de ball i un conjunt musical sobre l'escenari. Al final del meu darrer solo, *R-A-U-X-A* (2020), vaig sentir que era el moment de llançar-me a escriure aquest projecte. En la peça anterior abordava els conceptes d'arcaisme i de futurisme a través del martelleig. Com que a l'escenari només hi era jo, la noció d'espai era molt important i durant l'actuació volia visibilitzar aquesta densitat omplint l'espai de fum i llum de color. Fer que l'aire fos visible, físic i palpable va generar noves relacions amb l'espai. Aquesta nova relació amb l'aire, en el context de la pandèmia, va fer cristal·litzar la intuïció que havia sorgit durant el procés. Quan vaig comprendre que aquell seria el tema de la meua nova peça, de seguida vaig voler abordar-lo amb un cos de ball i un conjunt musical. Vinc d'una família de músics de banda de metalls (conjunt musical format per instruments de vent metall) i per a mi era una obvietat que el tema de l'aire s'havia de treballar amb instruments de vent metall com ara trombons, tubes, etc.

La música sempre ocupa un lloc important en la teua obra. Per a *This is not (an act of love & resistance)*, has convidat a pujar a l'escenari les ballarines i també quatre dones músics. Com t'havies imaginat el diàleg entre aquests dos mitjans?

Efectivament, la música sempre activa un imaginari que em permet anar a buscar les qualitats del cos o el caràcter de la dansa. Per a *This is not (an act of love & resistance)* volia trobades noves. Com que venia del món del jazz, que és molt masculí, per a mi era molt important escollir i treballar amb dones. Sabia que aquesta composició aportaria un altre color a la peça. Vaig formar un equip de dones músics interessades a canviar les seves pràctiques, els seus mitjans, a implicar-se com a intèrprets en un procés coreogràfic al mateix nivell que les ballarines. Vaig proposar a les ballarines i les músics que comencessin experimentant juntes a partir d'improvisacions espacials i físiques i imaginant-se l'aire com un espai per entregar i compartir. Vam treballar sobre el concepte de relleu, sobre els rastres que es deixen a l'aire i com una persona els pot agafar més endavant per transformar-los. Aquí l'espai es considera un recipient on s'acumulen fragments de música, sons, rastres de cossos, les energies de cadascú, i en el qual les ballarines i les músics es nodreixen dels rastres i les ressonàncies. Si la matèria musical és el resultat sobretot d'aquestes experimentacions, també he aportat una música composta pel meu pare fa molt temps; en realitat no es toca durant la peça, però sí que se'n senten algunes notes, una melodia, etc. En concret, a *This is not (an act of love & resistance)* s'entrellacen tres creacions musicals: la música tocada en directe per les músics, l'ambient electroacústic amb sintetitzadors modulars realitzat per Josep Tutusaus (també autor de la música de *R-A-U-X-A*) i el dispositiu sonor de Vanessa Court, que fabrica l'arquitectura i el volum de l'espai amb el desplaçament dels sons i el tractament dels micròfons.

Com has emprès el procés coreogràfic amb aquestes dones músics i ballarines?

Estava entusiasmada amb la diversitat sobre l'escenari. Per a mi era important trobar-se en la matèria física com a grup. Així doncs, vam començar fent improvisacions juntes, amb «l'aire» com a imaginari comú i deixant-nos travessar per la música de la banda de metalls. Després l'escriptura va esclatar i vaig proposar moltes matèries físiques per tractar a partir dels imaginaris de cadascú. Vam treballar a partir d'un repertori de gestos que hiperventilen l'espai i fan mobilitzar l'aire com una matèria més o menys densa. Hi

ha molts cercles, òrbites, girs, moviments centrífugs, etc. M'agradava molt pensar en la relació del cos amb l'aire com un paràmetre per generar noves formes d'energia. També em vaig inspirar en l'energia eòlica, l'energia de l'aire, i com un moviment es pot repetir una vegada i una altra abans de desplegar-se i portar el cos a l'espai per la força motriu. També ens vam imaginar l'aire com una matèria que travessa els cossos, un entorn que compartim i que ens connecta els uns amb els altres des de dins. Per a mi era important buscar una forma de respiració col·lectiva a través dels cossos i la música.

La música de banda de metalls apel·la un imaginari de celebració, un motiu que ja és present en el teu treball, com l'experiència de «fer comunitat» com a grup. Com circulen aquestes reflexions a *This is not (an act of love & resistance)*?

Sens dubte, aquest concepte de celebració a través del col·lectiu ja centrava la meua peça *Le jour de la bête*. Per a *This is not (an act of love & resistance)*, aquest concepte de comunitat no era el tema de recerca al principi, però el procés, tal com s'ha desenvolupat amb l'equip, ha donat valor i ha exaltat aquesta interrelació entre les intèrprets. Col·laborar amb dones músics que accepten enfrontar-se a altres mètodes de treball i deixar de banda els seus instruments per endinsar-se en un treball corporal ha donat lloc a una altra forma d'escolta i d'atenció dins de l'equip. Realment va ser molt bonic observar aquesta comunitat sobre l'escenari mentre vivia aquest procés de trobada, més enllà de les qüestions artístiques. Crec que aquesta empatia tan forta entre les intèrprets és la que ha generat la comunitat de *This is not* i ha donat color a la peça. Els vaig proposar «treballar» l'aire, buscar com podem, juntes, regenerar aquest aire. A parer meu, el concepte de celebració va aparèixer gràcies a aquest treball de l'aire. Per a mi embarcar-nos juntes amb esforç en una forma de ritual de reparació/curació era una manera de proposar un acte de resistència col·lectiva en resposta al context difícil que vivim actualment.

Crèdits

Concepció i direcció artística Aina Alegre

Creació i interpretació Maria Astallé, Maria Cofan, Cosima Grand, Hanna Hedman, Kotomi Nishiwaki, Maria Puertas, Gwendal Raymond, Julia Soler, Asha Thomas

Creació il·luminació Jan Fedinger

Composició musical electroacústica Josep Tutusaus

Creació espai sonor Vanessa Court

Concepció vestuari Andrea Otin

Acompanyament artístic i dramaturgia Quim Bigas

Assistents artístiques Yannick Hugron i Aniol Busquets

Direcció general Juliette Rudent-Gili

Agraïments especialment a Enric Alegre, el tema del qual “better futur blues” ha acompanyat la creació de principi a final, a Pere Jou i a Elsa Dumontel

Producció delegada Centre chorégraphique national de Grenoble

Coproducció i socis STUDIO FICTIF (Claire Nollez, Romain Courault, Clémence Padou), December Dance (Cultuurcentrum and Concertgebouw Brugge), Bèlgica; Mercat de les Flors, Barcelona (artista associada 2022 & 2023); Festival Grec, Barcelona; La Rose des Vents, Scène nationale Lille Métropole Villeneuve d'Ascq; le Manège scène nationale de Maubeuge; La Place de la Danse CDCN Toulouse Occitanie; La Briqueterie CDCN du Val-de-Marne; Théâtre et cinéma de Choisy-le-Roi Scène conventionnée; Theater Freiburg, Allemagne; Fonds Transfabrik – Fonds franco-allemand pour le spectacle vivant; Atelier de Paris – CDCN

Amb el suport Mécénat de la Caisse des Dépôts; DRAC Île-de-France; Département du Val de Marne; la Région Île-de-France; Adami, organisme de gestió col·lectiva dels drets dels artistes-intèrprets; gestió de drets, assistència financera per a projectes, incidència i suport professional; fons de música incidental SACD; Angers CNDC

El Centre chorégraphique national de Grenoble està finançat per la Drac Auvergne – Rhône-Alpes / Ministère de la culture et de la communication, la Région Auvergne – Rhône-Alpes, le Département de l'Isère, Grenoble-Alpes Métropole

Biografies

Aina Alegre

Coreògrafa i ballarina, està interessada en la creació coreogràfica com a terreny per obrir nous imaginaris al voltant del cos. El seu treball, ja siguin peces per a l'escenari o performances per a espais híbrids, explora diferents cultures i pràctiques corporals i musicals. La ficció com a gènere i pràctica cultural també nodreix el seu treball. Així articula objectes coreogràfics construïts a partir de mitjans diferents: peces per a l'escenari, performances, vídeos.

Després de rebre una formació multidisciplinària que combinava la dansa, el teatre i la música a Barcelona, Aina Alegre es va integrar al Centre Nacional de Dansa Contemporània d'Angers el 2007.

El 2011 va crear la peça *La maja desnuda dice*; aquesta proposta dona lloc a la creació de la peça *No se trata de un desnudo mitológico* (2012). Més endavant, va crear *Délices* (2015), *Le jour de la bête* (2017) i *La nuit, nos autres* (2019). El 2020 va crear la peça *Concerto* en col·laboració amb David Wampach i el solo *R-A-U-X-A*; el 2021 va crear *Études 4* i *Fandango et autres cadences*, i el 2022, *This is not (an act of love & resistance)*.

En paral·lel als projectes escènics, va endegar el projecte de recerca i interpretació *Études*, amb el qual coneix gent i territoris al voltant de les pràctiques i les danses relacionades amb el martelleig o els cops.

El seu treball s'ha presentat a diversos països, com Espanya, França, Grècia, Bèlgica, Suïssa, el Perú, Alemanya, Itàlia o fins i tot Romania.

Des del mes de gener del 2023, Aina Alegre dirigeix el Centre Coreogràfic Nacional de Grenoble, en tàndem amb l'intèrpret Yannick Hugron.

Josep Tutusaus

Nascut a Sitges el 1980, Josep Tutusaus és músic independent de jazz, líder de diversos grups i compositor. Va estudiar a l'ESMUC, al centre Codarts (Rotterdam) i a Nova York. És professor d'improvisació i conjunt instrumental al Conservatori Superior del Liceu.

Ha col·laborat amb molts músics i formacions com la Perico Sambeat Flamenco Big Band, la Barcelona Jazz Orquestra (BJO), Nicholas Payton, Roberto Fonseca i Raynald Colom. Ha enregistrat amb Phil Woods, Jon Faddis i Miguel Poveda, Joan Chamorro i Andrea Motis, Ramon Mirabet...

El 2015 va començar a experimentar en l'àmbit de la música electrònica i el 2019 va publicar un EP (Discos Flotantes) sota l'aliè Busty Fingers.

Com a músic electrònic, es mou entre sons propers a la música techno, combinat amb altres de més propers a la música de ball intel·ligent o experimental. Treballa sobretot amb maquinari, seqüenciadors, sintetitzadors amb caixa de ritmes, efectes... Ocasionalment col·labora amb el músic electrònic Grösso i crea performances visuals.

Jan Fedinger

Jan Fedinger és artista visual i treballa en diferents mitjans, utilitzant sobretot la llum. La seva obra inclou instal·lacions performatives, dissenys d'il·luminació, fotografies, dibuixos... El seu treball s'ha presentat arreu d'Europa i més enllà de les seves fronteres

en el context del teatre i les arts visuals. El seu objectiu és crear entorns que no s'han vist mai, sinó que només han estat somiats.

Col·labora amb artistes com Jefta van Dinther, Jan Martens, Aina Alegre, Daniel Linehan, Alban Richard, Aitana Cordero i Mélanie Perrier.

Fedinger forma part de Reflecting light, un grup de recerca sobre la il·luminació com a part i com a context de les representacions. Des del 2021, aquesta recerca està integrada en el Reial Conservatori de Gant (Bèlgica).

Actualment, Fedinger està de gira amb la funció *land[e]scapes 4 - redistribution of wealth by nature* [títol provisional] i també amb les seves creacions visuals per a *Any attempt...* de Jan Martens, *Bones & wires* de Simon Mayer i *R-A-U-X-A* d'Aina Alegre.

més

L'imaginari del trombó

«Per a mi, el trombó és una prolongació del cos, la boca i la respiració. És un instrument molt atractiu a la vista, amb una vibració i una potència increïbles, i de línies arrodonides. Volia treballar entorn de l'aire, de manera que havia d'abraçar aquest imaginari. La música del trombó, com també el metall de l'instrument i la dificultat física de tocar-lo, generen un imaginari. Tot plegat crea una corporalitat, un volum a l'espai. A més, el trombó també em va acostar a la música de les *brass bands*, que també m'interessava per a aquest projecte.»

Respirar, un acte cultural

«Penso que l'aire és un tema molt delicat perquè fa que em qüestionï la futuribilitat dels cossos i la manera de continuar malgrat el fet que l'aire està en perill. En aquesta peça també hi ha la voluntat d'imaginar què vol dir respirar junts. Pot ser ingenu, però trobo que respirar no és un acte individual, sinó que és un acte col·lectiu i cultural.»

Crear espais sonors per produir un impacte en els cossos

«Treballo molt en la manera com, a través de la dansa, generem la nostra pròpia música interna. Pot ser per mitjà del pols, la respiració, el ritme que canvia, etc. Durant els assajos, treballem amb materials sonors que no formen part de la peça, però que ens permeten produir un impacte en els cossos dels ballarins i submergir-los en un imaginari i un espai dens. Treballem molt amb baixos, sons molt condensats, per crear un paisatge dens a l'estudi, i veure com es mouen els cossos amb aquest espai sonor.»

Un horitzó que deixa una empremta profunda a la retina. Un planeta taronja que travessa un cel blau radioactiu. Les respiracions omplen la sala i es barregen amb el so d'instruments de vent que llangueixen. Darrere d'aquesta visió onírica hi ha Aina Alegre, que fa poc va agafar el timó del Centre Chorégraphique de Grenoble, codirigit per Yannick Hugron. La coreògrafa catalana, que adopta un enfocament multidisciplinari i és amant dels ambients atmosfèrics i dels gestos nítids, desplega paisatges onírics a la peça *This is not "an act of love and resistance"*, en què sorgeixen fascinants composicions de dansa i música.

(...) Les atmosferes sonores i visuals afaixonen paisatges desconeguts. Són captivadores i apaivagadores alhora, i ens submergeixen en un estat de consciència alterat, com si ens

encoratgessin a experimentar noves maneres de ser. Malgrat la negació del títol (que s'ha de llegir com un títol i un subtítol), que el fa especialment enigmàtic, *This is not "an act of love and resistance"* ens embarca en una utopia futurista que ens transforma com un encanteri.

Belinda Mathieu (www.sceneweb.fr)

Amb la seva nova creació, *This is not "an act of love and resistance"*, un somni esplèndid i agitat entorn de l'aire i la respiració, Aina Alegre crea una experiència immersiva de gran intensitat.

Avantguardista i evocadora a parts iguals, dona lloc a una experiència immersiva que estimula al màxim les capacitats perceptives i obre de bat a bat el camp de la imaginació.

Focus, Jérôme Provençal

PREMSA
MERCÈ ROS
93-256 26 14
mros@mercatflors.cat
www.mercatflors.cat

MERCAT DE LES FLORS
Consorci format per

Amb la col·laboració

